

[Waldorff]

ministeren mener vil blive konsekvenserne af denne udvikling.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Som udgangspunkt for sit spørgsmål tager hr. Waldorff politiets behandling af de såkaldte fysiske blokader af virksomheder m.v. Jeg skal nøjes med at understrege, at politiet naturligvis ikke tager politisk standpunkt i disse sager, således som det antydes i begrundelsen for spørgsmålet. Politiet griber kun ind, når der i forbindelse med de fysiske blokader konstateres en overtrædelse af straffelovgivningen. Det er bl. a. det, som blev cementeret ved justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 30. juni 1976.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til klart at tage afstand fra hr. Waldorffs udtalelser om politiets »voldsanvendelse« i disse sager. Politiet foretager naturligvis ikke ulovlig magtanvendelse i forbindelse med udførelsen af arbejdet. Det er værtimod politiets opgave at værne mod vold og at sikre borgernes demokratiske rettigheder.

Waldorff (VS):

Det interessante spørgsmål er jo ikke, om politiet i det ene eller det andet tilfælde foretager ulovlig magtanvendelse. Det, der er tale om, er, at der for tiden sker en optrapning på to leder. Dels igennem det, som folketinget står bag ved, altså igennem ændringen af blokadecirkulæret, igennem den oppiskede stemning, som der efterhånden eksisterer over for strejkende arbejdere o. lign. Dels er der de tilfælde, hvor man ikke er i stand til at kontrollere, hvordan politiet rent faktisk optræder, og hvor man til enhver tid vil forsvare den måde, det optræder på.

Politiet benytter selvfølgelig i en række tilfælde en vold, som er unødvendig. Det er unødvendigt at lade politihunde skambide to piger, så at de skal indlægges på hospitalet, i forbindelse med blokaden mod Borggården i Randers. Der kan ikke være nogen tvivl om den sag.

Men jeg spurgte faktisk om noget andet. Jeg vidste nemlig, at ministeren selvfølgelig ville stille sig herop og forsvare politiets magtanvendelse. Det, det drejer sig om, er: hvilken sammenhæng ser ministeren imellem den stadige optrapning af magtanvendelse og så de samfundsmæssige følger, det vil have?

Det er klart for enhver, at det, der er problemet, er, at man skal have befolkningen til at sluge en bestemt krisepolitik, og det går ikke sådan helt gnidningsløst af. Hvis man har den anden opfattelse, at den slags problemer må man løse ved at øge politimagten og indsætte politimagt over for strejker, blokader og demonstrationer imod fupmoderniseringer og spekulationsombygninger, hvis man har den opfattelse, fordi man mener, man derved sikrer sig imod f. eks. en yderligere bevægelse fra befolkningen, som forsøger at sætte ind imod forringelserne, hvis man har den opfattelse, at politivold og magtanvendelse må bruges præventivt, så må man være klar over, hvad det er for konsekvenser, man selv lægger op til. Det er fuldstændig illusorisk at tro, at befolkningen finder sig i en undergravning af de hidtidige rettigheder, f. eks. de hidtidige rettigheder med hensyn til at etablere en blokade.

Man må derfor være indstillet på, at befolkningen vil forstå at besvare politianvendelse og magtanvendelse ved at styrke og på forskellig vis forbedre de kampmidler, man er i stand til at anvende. Er ministeren klar over den konsekvens? Er han indstillet på at besvare den konsekvens med yderligere optrapning?

Justitsministeren (Erling Jensen):

At dømme efter det manifest, hr. Waldorff i dette øjeblik afleverede, virkede det ikke så forfærdelig meget, som om hr. Waldorff var interesseret i noget svar fra mig. Han havde afgjort sagen for sit vedkommende i forvejen. Men jeg skal da gerne svare alligevel.

Hr. Waldorff synes at have to forudsætninger for sit spørgsmål. Jeg er uenig med ham i dem begge.

Den ene forudsætning er, at han betegner, hvad der er sket, som en optrapning af politivolden i forbindelse med politiets behandling af blokadesager. Jeg er ikke bekendt med undersøgelser, der viser en sådan udvikling, og påstanden må derfor helt stå for hr. Waldorffs egen regning.

Den anden forudsætning er, at befolkningens kamp for bedre økonomiske og sociale vilkår skulle kræve midler, der indebærer en overtrædelse af straffelovgivningen. Det har kun meget undtagelsesvis været tilfældet med den udvikling, der er sket i dette land, og jeg